

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/163/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112213599
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112213599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa SLOSTAV, s. r. o. so sídlom Za Daňacou 27, 976 13 Slovenská Ľupča, IČO: 45 320 454, zastúpeného JUDr. Tomášom Rosinom, advokátom, so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica proti odporkyni A. E., bytom X., XXX XX O. O., zastúpenej Petrom Fischerom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Partizánska cesta 77, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 14 897,47 € s prísl., o odvolaní odporkyne proti medzitimnému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/224/2012-77 zo dňa 18. 02. 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým medzitimným rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že základ nároku navrhovateľa proti odporkyni je daný. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 30. 05. 2012 žiadal navrhovateľ, aby mu odporkyňa uhradila sumu 14 897,47 € s príslušenstvom. Navrhovateľ v žalobe uviedol, že so súhlasom odporkyne uskutočnil na nehnuteľnosti v jej vlastníctve - rodinnom dome zateplovacie práce a rekonštrukciu strešnej terasy. Uviedol, že medzi účastníkmi konania došlo v súlade s § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu zmluvy o dielo. Tvrdil, že on si svoj záväzok splnil, odporkyňa mu za vykonané práce cenu prác, ktorú vyfakturoval faktúrou č. 2011/036 vo výške 10 608,17 € a faktúrou č. 2011/04 vo výške 4 289,30 €, neuhradila. Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Uviedla, že došlo k zatepleniu rodinného domu v jej vlastníctve navrhovateľom, a tiež k „nejakým prácam“ vykonaným na terase, ktoré ona nechcela. Tvrdila, že medzi ňou a navrhovateľom nedošlo k uzatvoreniu žiadneho zmluvného vzťahu. Titulom nadobudnutia prác bol dar, ktorý dostala od svojho manžela pri príležitosti oslavy 65 rokov, manžel jej povedal, že zateplovacie práce dostal aj on ako dar. Zároveň poukázala na skutočnosť, že práce boli ukončené v júni 2011 a až v máji 2012 dostala faktúru, ktorou žiadal navrhovateľ od nej uhradiť cenu vykonaných prác.

Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedka H.. H. E., listinnými dôkazmi - faktúrou č. 2011/036 zo dňa 28. 10. 2011, faktúrou č. 2011/040 zo dňa 07. 12. 2011, fotodokumentáciou predloženou navrhovateľom, listom odporkyne zo dňa 14. 05. 2012, listom spoločnosti ATLANT, s. r. o. zo dňa 15. 12. 2011, listami H.. H. E., krycími listami rozpočtu ako ďalšími dôkazmi vykonanými v priebehu konania a na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ na nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne vykonal práce a to zateplenie nehnuteľnosti a tiež práce na terase predmetnej nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd tiež preukázané, že navrhovateľ s prácami na predmetnej nehnuteľnosti začal v apríli 2011 a ukončil ich začiatkom júna 2011. Z výsluchu svedka H.. H. E. okresný súd zistil, že svedok sa s konateľom navrhovateľa osobne pozná, nakoľko spoločnosť ATLANT, s. r. o., v ktorej je svedok spoločníkom a konateľom a navrhovateľ

spolupracujú pri svojich podnikateľských aktivitách. Konateľ navrhovateľa svedkovi navrhol, že mu spraví zateplenie na predmetnej nehnuteľnosti; svedok uviedol, že na ničom inom sa nedohodli. Išlo o ponuku, ktorú svedok akceptoval, zároveň však konateľa navrhovateľa upozornil, že nemá prostriedky na zaplatenie ceny vykonaných prác. Svedok ďalej uviedol, že keď sa s konateľom navrhovateľa rozprávali o predmetných prácach, tak on jednal ako fyzická osoba, pokiaľ ide o konateľa navrhovateľa nevie, či tento konal za seba ako fyzická osoba alebo ako konateľ právnickej osoby, a teda za spoločnosť SLOSTAV, s. r. o. Konateľ navrhovateľa svedkovi povedal, že za spoluprácu medzi firmou SLOSTAV, s. r. o. a spoločnosťou ATLANT, s. r. o. mu predmetné práce daruje. Z faktúry č. 2011/036 okresný súd zistil, že bola vyhotovená dňa 28. 10. 2011 a navrhovateľ ňou vyfakturoval odporkyni sumu 10 608,17 € za vykonanie stavebných prác - montáž zateplňovacieho systému, z faktúry č. 2011/040 okresný súd zistil, že bola vyhotovená dňa 07. 12. 2011 a navrhovateľ ňou vyfakturoval odporkyni sumu 4 289,30 € za vykonanie stavebných prác podľa priloženého súpisu. Navrhovateľ tiež predložil súdu krycí list rozpočtu v súvislosti so zateplením na sumu 10 608,17 € a ďalšími prácami, vrátane prác na terase na sumu 4 289,30 €. Listom zo dňa 14. 05. 2012 odporkyňa navrhovateľovi predmetné faktúry vrátila, s tým, že s navrhovateľom žiadnu dohodu neuzatvorila. Okresný súd ďalej zistil, že faktúry s tým istým číslom, z toho istého dňa a na tú istú sumu (č. 2011/040 a č. 2011/036) vystavil navrhovateľ aj na svedka -H.. H. E. a faktúru č. 2011/036 na sumu 10 608,17 € aj na spoločnosť ATLANT, s.r.o. H.. H. E. predmetné faktúry navrhovateľovi vrátil. Faktúru č. 2011/036 na sumu 10 608,17 € vrátil navrhovateľovi listom zo dňa 20. 12. 2011 ako bezdôvodne vystavenú a faktúru č. 2011/040 vrátil s tým, že žiadal doplniť faktúru o rozsah a obsah ústnej dohody, ktorú navrhovateľ uvádzal ako základ jej vystavenia. Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by medzi ním a odporkyňou došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka, prípadne zmluvy o údržbe a oprave vecí, prípadne inej odplatnej zmluvy, na základe ktorej by sa navrhovateľ zaviazal, že vykoná pre odporkyňu dielo - práce a dodávky, ktoré si objednala za dohodnutú cenu, napriek tomu, že v konaní bolo medzi účastníkmi nesporné, že na nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne došlo zo strany navrhovateľa k vykonaniu prác a to k zatepleniu rodinného domu a prác na terase. Toto odporkyňa ani nepopierala, avšak tvrdila, že predmetné práce jej boli darované manželom, ktorému tieto práce daroval navrhovateľ. Okresný súd teda skúmal, či dôvodom nadobudnutia predmetných prác bola darovacia zmluva, pričom dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa nadobudla predmetné práce na základe darovacej zmluvy. Predmetné práce však boli nesporne na nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne vykonané, čím došlo k zhodnoteniu predmetnej nehnuteľnosti, pričom tieto práce boli vykonané navrhovateľom. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dospel okresný súd k záveru, že navrhovateľovi vznikol voči odporkyni nárok podľa § 451 Občianskeho zákonníka a to nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. majetkového prospechu, ktorý získala odporkyňa plnením bez právneho dôvodu na základe čoho rozhodol odvolaním napadnutým medzitimným rozsudkom o základe nároku navrhovateľa voči odporkyni. Konštatoval, že výška bezdôvodného obohatenia bude predmetom ďalšieho dokazovania, ktoré bude potrebné vykonať na zistenie výšky bezdôvodného obohatenia, zrejme vrátane znaleckého dokazovania vzhľadom k tomu, že v konaní zatiaľ nebola preukázaná výška bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v zhodnotení nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 04. 03. 2013 odporkyňa odvolala a v odvolaní uviedla, že sa domáha zmeny odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu podľa § 220 OSP, alternatívne jeho zrušenia podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP a žiada, aby súd v konečnom dôsledku žalobu zamietol a zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia. Odporkyňa okresnému súdu vytkla, že nevykonala všetky navrhnuté dôkazy, čo označila za vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie veci. Namietala tiež, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru odporkyne postupom okresného súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože listinné dôkazy, ktoré mala k dispozícii tretia a štvrtá osoba - svedok - jej manžel a obchodná spoločnosť ATLANT, s. r. o., nemohla predložiť a vysvetliť ich, pretože ich v čase pojednávania nemala k dispozícii, pričom na túto situáciu nebola pripravená, pretože vznikla až potom, keď bol vypočutý jej manžel na pojednávaní. Listiny, ktoré mal k dispozícii jej právny zástupca nemala preštudované, ani skonfrontované so skutkovým dejom, napriek tomu, že tieto listiny sa vzťahujú na merito konania a súd ich uvádza na strane 3 a 4 odvolaním napadnutého rozsudku. Vyjadrila nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu, ktorý podľa jej názoru dospel k nesprávnemu záveru, že základ nároku je daný, pričom vyslovil záver, že na jej strane došlo na úkor navrhovateľa k bezdôvodnému obohateniu. Uviedla, že s takýmto vyhodnotením dôkazov sa nestotožňuje a tvrdí, že zateplenie domu nadobudla od svojho manžela darom, ktorý jej ho daroval a ona tento dar prevzala. Nestotožnila sa s tým, že jej

manžel jej nemohol tento dar darovať, pretože nevedel od koho ho dostal (či od konateľa spoločnosti navrhovateľa alebo od samotného navrhovateľa), nakoľko z vykonaného dokazovania je podľa jej názoru preukázané, že jej manžel komunikoval s navrhovateľom - jeho štatutárom. Poukázala na svedeckú výpoveď svojho manžela W. E., „ktorý na začiatku svojej výpovede uviedol, že išlo o ponuku zo strany konateľa SLOSTAV, s. r. o., že vykoná zateplenie na rodinnom dome, v ktorom má sídlo aj spoločnosť ATLANT, s. r. o. Z výpovedí svedka H.. E. podľa odporkyne jednoznačne vyplýva, že išlo o dar za dobrú spoluprácu medzi obidvoma firmami (SLOSTAV, s. r. o. a ATLANT, s. r. o.) . Podľa názoru odporkyne navrhovateľ si musel byť od počiatku vedomý, že nejde o zmluvu o dielo, pretože svedok od počiatku uvádzal, že nemá na to finančné prostriedky, s čím štatutár navrhovateľa súhlasil a konal, t. j. dom zateplil. Zdôraznila, že ona nevedela nič o ich „dohodách“ a tento dar dostala od svojho manžela k svojmu životnému výročiu. Poukázala na stranu 6 a 7 Zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 28. 01. 2013, z obsahu ktorej vyplýva, že o peniazoch zo zateplenia sa dozvedela obchodná spoločnosť ATLANT, s. r. o., keď na služobný telefón tejto spoločnosti dňa 07. 12. 2011 prišla od konateľa navrhovateľa SMS, že „keď si nevie vážiť čo pre neho mal urobiť, tak on to tak nenechá a barák bude fakturovať“. Následne to isté plnenie bolo fakturované svedkovi ako aj odporkyňi. Zdôraznila, že text faktúry je ten istý, rozdielny sú len odberatelia. Uviedla, že ona osobne, jej manžel - svedok H.. E. a ani spoločnosť ATLANT, s. r. o. neuzavrela s navrhovateľom ústnu dohodu, na základe ktorej by bola určená cena rozpočtom za práce na jej rodinnom dome. Tvrdenia navrhovateľa o existencii ústnej dohody medzi ňou a navrhovateľom označila za fiktívne a účelové. Podľa názoru odporkyne, ak by tvrdenia navrhovateľa boli pravdivé, nemohla by existovať SMS správa, z ktorej vyplýva, že až 07. 12. 2011 sa navrhovateľ sám rozhodol zmeniť zmluvný vzťah z darovania a žiadal za zateplenie zaplatiť. Uviedla, že dve faktúry nachádzajúce sa v spise na č. l. 14 a 15 s uvedením odporkyne ako odberateľa sú vystavené 28. 10. 2011 a 07. 12. 2011, pričom jej boli doručené až 14. 05. 2012. Účelovosť tvrdení navrhovateľa je podľa názoru odporkyne daná aj tým, že požiadal iný subjekt - INKASO Bratislava s. r. o., Dúbravská cesta 3, 841 04 Bratislava, aby písomne požadoval od svedka H.. E. zaplatenie predmetných faktúr, pričom sa tak stalo ešte v polovici januára 2012. Takisto uvedená spoločnosť požadovala úhradu predmetných faktúr od spoločnosti ATLANT, s. r. o. Odporkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že pokiaľ súd dospel k záveru, že svedok H.. E. nevedel od koho čo dostáva - nepoznal subjekt, ktorý mu predmet daru dáva, tak podľa jej názoru, je tento záver okresného súdu nesprávny, pretože svedok vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 28. 01. 2013 uviedol, že „mám za to, že vzťah vznikol medzi mnou a navrhovateľom“. Ďalej uviedla, že sa nestotožňuje ani so záverom okresného súdu, že predmet darovania nie je dostatočne určitý, pretože ona dar akceptovala tak, ako jej bol darovaný od manžela a to zateplenie rodinného domu. Takým istým spôsobom obdržal dar aj jej manžel Ing. Fillo od navrhovateľa konajúceho prostredníctvom konateľa V. W.. V tomto smere bol predmet daru špecifikovaný podľa jej názoru ešte precíznejšie, keď konateľ navrhovateľa jej manželovi uviedol, že sa zateplenie bude realizovať NOBASILom, čo tvorí podstatný stavebný prvok pri zateplovaní. Uviedla, že ona ani jej manžel sa nepýtali na technické parametre spôsobu vykonania daru. Ona ako aj jej manžel dar (zateplenie rodinného domu) akceptovali, čím došlo k uzatvoreniu kvalifikovanej darovacej zmluvy o to viac, že konateľ navrhovateľa oznámil z akého materiálu bude zateplenie realizovať. V závere odvolania uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, ako žiadala v úvode odvolania, nakoľko sa vo vzťahu k navrhovateľovi nedopustila žiadneho obohatenia na jeho úkor.

V podaní zo dňa 26. 03. 2013 sa k obsahu odvolania odporkyne vyjadril navrhovateľ a vo vyjadrení uviedol, že medzitýmny rozsudok okresného súdu, ktorým súd rozhodol o základe nároku navrhovateľa, považuje za správny. Uviedol, že okresný súd vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, že v konaní nebolo preukázané, že by došlo k uzatvoreniu akejkoľvek darovacej zmluvy medzi navrhovateľom a svedkom H.. H. K.. Poukázal pritom na tú skutočnosť, že samotný obdarovaný sám nevedel kto mu mal práce darovať. Neschopnosť svedka identifikovať darcu je podľa názoru navrhovateľa len potvrdením toho, že žiadny darca v danej veci neexistoval a teda, že nebola uzatvorená žiadna darovacia zmluva. Keďže svedok H.. H. E. nenadobudol darom žiadne práce, nemohol ich následne ako dar previesť na odporkyňu. Vo vzťahu k tvrdeniu odporkyne v odvolaní, že svedok nemusí presne argumentovať a vyjadrovať sa v právnej rovine, pretože nemá právnické vzdelanie, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že takýto záver neobstojí. Svedok s vysokoškolským vzdelaním dostal zo strany súdu jednoduchú otázku o tom, kto mu daroval predmetné práce. Svedok odpovedal, že nevie kto mu ich daroval, pričom zvýraznil to, že ho to nezaujíma. Podľa názoru navrhovateľa svedok jasne pochopil otázku zo strany súdu, len na ňu odpovedal spôsobom, ktorý nevyhovuje odporkyňi. Podstata svedeckej výpovede spočíva v jej bezprostrednosti, čo znamená, že svedok popisuje ako konkrétne vnímal jednotlivé skutočnosti. Svedok H.. H. E. podľa navrhovateľa nezaváhal, keď objasňoval súdu

na pojednávani, že nevie kto mu mal darovať práce a aj to, že ho to nezaujima. Podľa názoru navrhovateľa ide o jeden z najdôležitejších aspektov v celom konaní, nakoľko sa tým preukazuje tvrdenie navrhovateľa, že k žiadnemu uzatvoreniu darovacej zmluvy nemohlo dôjsť, pretože inak by svedok H.. H. E. nemal problém uviesť od koho mal vlastne obdržať dar. Vo vzťahu k tvrdeniu odporkyne, že jej postupom okresného súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom a to z toho dôvodu, že v priebehu pojednávania mali byť predložené listiny, ktoré mala mať k dispozícii, či už spoločnosť ATLANT s. r. o., alebo manžel odporkyne, navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že takémuto tvrdeniu odporkyne nie dosť dobre rozumie, pretože pokiaľ boli do konania predložené predmetné listiny až po vypočutí svedka H.. E. pred vyhlásením uznesenia, ktorým súd dokazovanie ukončil vyvstáva otázka, prečo odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu nepožiadala o odročenie pojednávania za účelom ich prípadného naštudovania. To, že toto svoje právo nevyužila v žiadnom prípade nemôže podľa navrhovateľa znamenať odňatie možnosti konať pred súdom. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd nepochybil, pretože nezodpovedá za procesný postup samotného účastníka konania (za využitie, resp. nevyužitie jeho práva na oboznámenie sa s konkrétnymi listinami, resp. práva požiadať o odročenie pojednávania). Z odvolania odporkyne podľa názoru navrhovateľa nevyplýva akým postupom jej mal súd zabrániť oboznámiť sa s konkrétnymi listinami, a teda ako jej súd zabránil vo využití jej práva. Navrhol, aby odvolací súd medzitýmny rozsudok okresného súdu ako správny potvrdil a zaviazal odporkyňu na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľa za jeden úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu odporkyne v celkovej výške 373,82 €.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním odporkyne podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý medzitýmny rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa žalobou, ktorá bola dourčená okresnému súdu dňa 30. 05. 2012 domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 14 897,47 € s 9 % úrokom z omeškania špecifikovaným v petite žaloby titulom plnenia vyplývajúceho zo zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na žalovanú sumu vydal dňa 06. 08. 2012 okresný súd Platobný rozkaz č. k. 9Ro/195/2012-15, proti ktorému podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odpor kde namietala, že medzi ňou a navrhovateľom nevznikol žiadny záväzkovoprávny vzťah a už vôbec nie vzťah, na ktorý navrhovateľ v žalobe odkazuje. Uviedla, že neexistuje žiadny právny titul na základe ktorého by bola povinná navrhovateľovi plniť. Na pojednávani konanom na okresnom súde dňa 05. 11. 2012 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu do zápisnice o pojednávani uviedol, že sa domáha voči odporkyni plnenia v súlade s § 451 Občianskeho zákonníka a teda vydania bezdôvodného obohatenia.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že pôvodne si navrhovateľ v žalobe uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie 14 897, 47 € spolu s 9 % úrokom z omeškania špecifikovaným v petite žaloby podľa ust. § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, neskôr - v priebehu konania prekvalifikoval svoj nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Občianske súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou a spravidla začína na základe návrhu na začatie konania (žaloby). Iba v prípadoch, v ktorých to zákon *expressis verbis* pripúšťa, občianske súdne konanie môže začať aj na základe rozhodnutia súdu. Vo veciach, v ktorých sa konanie môže začať iba na základe návrhu, je podanie návrhu, ktorého obsahové náležitosti vymedzuje ust. § 79 ods. 1 OSP, nevyhnutným predpokladom začatia konania. Z dispozičnej zásady konania vyplýva, že navrhovateľ v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd viazaný v tom zmysle, že musí rešpektovať predmet konania, pričom nie je porušením zásady viazanosti súdu *petito*, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady *iura novit curia*, preto ani nie je obligatórnou náležitosťou žaloby.

V priebehu konania, v dôsledku vykonaného dokazovania súd prvého stupňa nárok navrhovateľa posúdil ako nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia a odvolaním napadnutým medzitýmny rozsudkom rozhodol tak, že základ nároku navrhovateľa voči odporkyni je daný, keďže nebolo v konaní preukázané, že by došlo k riadnemu uzatvoreniu darovacej zmluvy, na základe ktorej by boli predmetné práce darované H.. H. E., ktorý ich následne nemohol darovať svojej manželke v zmysle zásady „nikto nemôže na druhého previesť viac práv ako sám má“. Na základe uvedeného mal okresný súd správne za to, že ak v konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa nadobudla predmetné práce na základe darovacej

zmluvy, avšak práce na nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne boli nesporne navrhovateľom vykonané, tak navrhovateľovi vznikol voči odporkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v súlade s § 451 Občianskeho zákonníka, pretože došlo k zhodnoteniu predmetnej nehnuteľnosti vo vlastníctve odporkyne navrhovateľom.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým kto sa bezdôvodne obohatil a kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým na úkor koho sa niekto obohatil a kto má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ustanovenie ods. 2 § 451 Občianskeho zákonníka vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie. Zákon v tomto ustanovení uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia. Jednou z uvedených foriem bezdôvodného obohatenia je majetkový prospech, ktorý bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, na ktoré od začiatku nebol právny dôvod čo znamená, že sa plnilo hoci chýbala právna skutočnosť najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať aj vtedy, keď sa účastníci domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli. V danom prípade okresný súd správne ustálil, že na strane odporkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože vykonaním prác na nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve odporkyne došlo k zhodnoteniu tejto nehnuteľnosti, pričom tvrdenie odporkyne o tom, že predmetné práce nadobudla darom nebolo v konaní preukázané. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý medzitýmny, rozsudok okresného súdu, ktorým okresný súd rozhodol, že základ nároku navrhovateľa voči odporkyni je daný ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil, konštatujúc, že pokiaľ odporkyňa v odvolaní namietala, že jej bola okresným súdom odňatá možnosť konať, keď listinné dôkazy, ktoré mala k dispozícii tretia a štvrtá osoba - svedok (jej manžel) a obchodná spoločnosť ATLANT, s. r. o. (ktorej konateľom a spoločníkom je svedok) nemohla predložiť a vysvetliť ich, pretože ich v čase pojednávania nemala k dispozícii, nemala ich preštudované, ani skonfrontované so skutkovým dejom, pričom sa k nim dostala náhodou, keď ich súdu predložil jej právny zástupca, tak uvedená odvolacia námietka odporkyne je neopodstatnená a účelová, pretože skutočnosť, že s uvedenými listinnými dôkazmi disponoval právny zástupca odporkyne sama o sebe vylučuje tvrdenie odporkyne, že sa s ich obsahom nemala možnosť oboznámiť, (navyše tieto dôkazy súvisia s jej manželom) a pokiaľ by ju aj jej právny zástupca (a manžel) s obsahom týchto listinných dôkazov pred pojednávaním neoboznámil, tak možno konštatovať, že je to dôsledok nedostatočnej komunikácie medzi ňou a jej právnym zástupcom, čo nemá nič spoločné s tvrdeným nesprávnym procesným postupom okresného súdu, ktorý by pochybil len v tom prípade, ak by neumožnil účastníkovi konania pred vyhlásením dokazovania za skončené oboznámiť sa s listinnými dôkazmi predkladanými súdu protistranou.

Pokiaľ si navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne zo dňa 26. 03. 2013 uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za uvedený úkon právnej služby, odvolací súd uvádza, že o týchto trovách konania rozhodne okresný súd v konečnom rozhodnutí vo veci v zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.